Súd:	Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka:	16C/101/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6909209001
Dátum vydania rozhodnutia:	03. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ivan Ďalak
ECLI:	ECLI:SK:OSRS:2011:6909209001.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Rimavskej Sobote samosudcom JUDr. Ivanom Ďalakom v právnej veci navrhovateľky Y.. Y. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., U. č. 6 zast. JUDr. Marianom Dzuroškom, advokátom v Rimavskej Sobote, Hviezdoslavova č. 468/31 vedenej proti odporcovi Nemocnice a polikliniky, n.o., Záhradnícka č. 46, Bratislava, IČO 36 077 992 o písomné ospravedlnenie a zaplatenie 15.000,- eur s príslušenstvom titulom nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Odporcovi s a u k l a d á povinnosť v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku preukázateľne zaslať na adresu navrhovateľky písomné ospravedlnenie s týmto textom:

„Vyjadrujeme ľútosť nad následkami, ktoré Vám v rámci hospitalizácie na gynekologicko-pôrodníckom oddelení Všeobecnej nemocnice v Rimavskej Sobote v noci z 25. 02. 2009 na 26. 02. 2009 svojim nesprávnym, neodborným a necitlivým postojom spôsobila naša zamestnankyňa - zdravotná sestra pani L. a zároveň sa za tieto nedostatky ospravedlňujeme.“

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke 1.500,- eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala na odporcovi zaplatenia sumy vyššej ako 1.500,- eur s príslušenstvom, súd návrh navrhovateľky v tejto časti z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka podala na súd návrh, v ktorom žiadala, aby súd zaviazal odporcu na povinnosť zaplatiť navrhovateľke 15.000,- eur s príslušenstvom titulom nemajetkovej ujmy, ktorú spôsobil odporca, resp. jeho pracovníci pri hospitalizácii navrhovateľky vo Všeobecnej nemocnici v Rimavskej Sobote. Zároveň žiadala uložiť odporcovi povinnosť písomne sa ospravedlniť, kde text ospravedlnenia tvoril súčasť žalobného návrhu.

Odporca žiadal návrh navrhovateľky v plnom rozsahu zamietnuť, podľa ich názoru zo strany pracovníkov odporcu nedošlo k žiadnemu takému zásahu, ktorý by bolo možné považovať za nedovolený alebo protiprávny, kde pokiaľ ide o finančné odškodnenie, odporca bol toho názoru, že primárne sú podľa Občianskeho zákonníka iné formy zadosťučinenia v zmysle § 13 ods. 1 Obč. zákonníka, kde finančné odškodnenie prichádza do úvahy len v prípade, ak by sa javilo ako nedostatočné odškodnenie v zmysle § 13 ods. 1 Obč. zákonníka.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, resp. ich právnych zástupcov, výsluchom svedkov X. L., H. S., Y.. U. V., U. Z., Y.. Y. Z., oboznámením sa s rozhodnutím Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. ZS 603/00018/2009/R, zdravotnou dokumentáciou navrhovateľky, potvrdeniami o lekárskych vyšetreniach navrhovateľky u Y.. V., písomným vyjadrením C. L. a zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľka bola dňa 18. 02. 2009 hospitalizovaná na gynekologicko-pôrodníckom oddelení Všeobecnej nemocnice v Rimavskej Sobote v súvislosti s ťažkosťami s potvrdeným tehotenstvom. V rámci hospitalizácie bolo zistené, že plod sa nevyvíja primerane, pričom ako to vyplýva zo svedeckej výpovede Y.. V. bolo rozhodnuté, že sa bude čakať, ako sa plod bude ďalej vyvíjať. V noci z 25. 02. 2009 na 26. 02. 2009 sa navrhovateľka sťažovala na bolesti v podbrušku a krvácanie, na základe čoho službukonajúci lekár Y.. V. navrhovateľku 2-krát osobne vyšetril na základe privolania sestričky L.. Záver vyšetrení bol taký, že stále pretrvávajú pochybnosti ohľadom tehotenstva, pričom ďalší priebeh sa nedal odhadnúť. Pri druhom vyšetrení, ktoré sa uskutočnilo lekárom o 00.30 hod. dňa 26. 02. 2009 lekár zistil, že nešlo o silné krvácanie, kde po vyšetrení lekár prikázal službukonajúcej sestričke C. L., aby ho pri ďalších problémoch zavolala, keďže on mal na starosti ešte ďalšie tri oddelenia, prikázal jej, aby sledovala krvácanie a v prípade nejakých ťažkostí ho mala sestrička zavolať, pričom lekár zdôraznil, že samotná sestrička na základe svojich skúseností má zhodnotiť, či aktuálny zdravotný stav pacientky vyžaduje privolanie lekára, alebo postačí jej prítomnosť. Y.. V. zároveň potvrdil, že u navrhovateľky išlo o skoré štádium tehotenstva, 6. týždeň, kde k potratu môže dôjsť hocikedy, pričom niektoré pacientky ani nevedia, kedy potratili. V prípade silného krvácania by mohol byť ohrozený zdravotný stav navrhovateľky a došlo by k ťažkej anémii a šoku, ktorý zdravotný stav by vyžadoval transfúziu krvi, pri silnom krvácaní sa musí stav riešiť akútne operačne, kde u navrhovateľky sa zákrok akútne nevyžadoval, urobil sa až ráno.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že dňa 18. 02. 2009 začala krvácať, a preto prišla do Nemocnice v Rimavskej Sobote, kde od počiatku mala problémy hlavne so stredným zdravotným personálom, taktiež nechápala vyjadrenia lekárov, kde každý tvrdil niečo iné, jeden povedal, že plod sa zle vyvíja, druhý, že nič nie je ešte stratené a treba vyčkať do 26. 02. 2009, či sa plod udrží, a keď nie, tak bude treba urobiť umelý potrat. V noci z 25. na 26. 02. 2009 navrhovateľka dostala kŕče ešte pred polnocou, zavolala sestričku L., ktorá bola za ňou a ona zavolala službukonajúceho lekára Y.. V., ktorý ju vyšetril, ona si ľahla, ale kŕče sa vrátili, išla znovu za sestričkou, ktorá zavolala lekára, ktorý ju opakovane vyšetril a uviedol za prítomnosti sestričky L., aby nepanikárila a v prípade ak znovu začne krvácať, je potrebné zavolať sestru, ktorá ho opätovne zavolá. Navrhovateľka z vyšetrovne išla rovno na izbu, sestrička išla vedľa nej, vôbec jej nepomáhala, práve naopak, uviedla jej, to už je tak, môže to byť zlé, ale mali ste s tým rátať. Čo to tak psychicky prežívate, veď tu ešte skolabujete, ak Vás to bolí, Vy potom ani tušenia nemáte o tom, čo je skutočná bolesť. Sestrička navrhovateľke podľa jej vyjadrenia nepomohla ani na posteľ, pričom navrhovateľka bola vo veľmi ťažkom psychickom vypätí, veľmi sa bála, že zomrie, keďže aj jej stará mama vykrvácala a zomrela po tom, ako porodila matku navrhovateľky. Po polnoci začalo byť navrhovateľke veľmi zle, začala silno krvácať, mala pocit, ako keby sa v nej niečo odtrhlo. Spolupacientka išla zavolať sestričku, sestrička prišla a navrhovateľka jej mala povedať, že silno krváca a chce vidieť lekára. Sestrička jej uviedla, že určite lietala dole z postele a že si to sama privodila. Zároveň povedala, aby sa išla osprchovať, alebo aby si išla ľahnúť, jej je to jedno. Do kúpeľne navrhovateľke pomohli spolupacientky. Navrhovateľka v kúpeľni silno krvácala, v kúpeľni bola asi 10 minút, poupratovala a všetko hodila do koša na chodbe, kde zistila, že sestrička L. stála za dverami izby, vôbec navrhovateľke nepomohla, len keď sa navrhovateľka vrátila na izbu, prišla za ňou, aby jej ukázala vložku, či je všetko v poriadku. Do kúpeľne sa vôbec nešla pozrieť. Navrhovateľka sa strašne bála, nechala zapálené svetlo, avšak prišla sestrička L., aby okamžite zhasli svetlo, ľahli si a spali. Potom jej sestrička prišla pichnúť injekciu, a keď sa navrhovateľka pýtala, čo jej to pichá, sestrička jej uviedla, že ľudí len tak nepichá, nie sú na psychiatrii. Až do rána navrhovateľka nespala, pričom sestrička 1 - 2 krát nakukla cez otvorené dvere do izby, nič sa nepýtala, kde navrhovateľka sa bála zaspať, aby nevykrvácala. Až ráno po vizite sa zistilo, že navrhovateľka mala potrat, prišla sa jej ospravedlniť len hlavná sestra, že sa to nemalo stať.

Navrhovateľka sa s touto situáciou ťažko vyrovnávala, bojí sa nemocnice a lekárov, potrebovala sa stále s niekým rozprávať, začala mať psychické problémy na základe prežitých skúseností v nemocnici, na základe týchto skúseností došlo aj k ochladeniu vzťahov k manželovi, ktorý chcel, aby spolu mali dieťa. Podľa navrhovateľky celý nesprávny, neodborný, necitlivý a ľudskú dôstojnosť ponižujúci postoj sestričky L. ako pracovníčky odporcu výrazne zasiahol do emocionálnej a tiež súkromnej a rodinnej

sféry navrhovateľky, kde podľa navrhovateľky ide o hlboký zásah do práva na ochranu jej súkromia a rodinného života, navrhovateľka trpí výraznými psychickými problémami a nie je schopná akceptovať návrhy svojho manžela na splodenie prvorodeného dieťaťa.

Na základe sťažnosti navrhovateľky konanie pracovníkov odporcu pri hospitalizácii navrhovateľky prešetril aj Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý vo veci vydal konečné rozhodnutie zo dňa 19. 04. 2010, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 04. 05. 2010, z ktorého rozhodnutia vyplýva, že úrad uložil odporcovi pokutu vo výške 50,- eur v súvislosti s porušením ustanovenia § 4 ods. 3 Zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, keďže počas hospitalizácie navrhovateľky v dňom 18. 02. 2009 do 27. 02. 2009 neboli realizované adekvátne ošetrovateľské aktivity vzhľadom na zdravotný stav pacientky. Zo strany zdravotníckeho personálu nebol prejavený záujem o zdravotný stav pacientky v čase jej nevoľnosti. V zdravotnej dokumentácii je konštatované, že pacientke je nevoľno, bez bližšieho anamnestického rozboru udávaných ťažkostí. Podľa záznamu, ktorý urobila službukonajúca pôrodná asistentka, v nočnej službe z 25. 02. 2009 do 26. 02. 2009 do dekurzu o 06.00 hod. sa pacientka bola osprchovať a pociťovala nevoľnosť. Nie je záznam o reakcii službukonajúcej pôrodnej asistentky s ohľadom na túto informáciu, kde v zdravotnej dokumentácii chýba údaj o konzultovaní a privolaní lekára za situácie, keď bolo potrebné zvýšené monitorovanie pacientky, nakoľko sa u nej očakával zamlčaný potrat, pacientke neboli sledované základné fyziologické funkcie, tlak krvi, pulz, teplota, ktorých hodnoty mohli objasniť pôvod nevoľnosti pacientky. V rozhodnutí úradu je zároveň konštatované, že postup lekárov odporcu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti navrhovateľke bol správny, bolo konštatované zároveň, že navrhovateľke neboli realizované adekvátne ošetrovateľské aktivity vzhľadom na jej zdravotný stav.

Podľa § 11 Obč. zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 až 3 Obč. zákonníka fyzická osoba má právo najmä domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce primerané zadosťučinenie najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na nemajetkovú ujmu v peniazoch. Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Okolnosti, ktoré uviedla navrhovateľka vo svojich výpovediach ohľadom správania sestričky L., potvrdili spolupacientky X. L., ktorá potvrdila, že sestrička L. navrhovateľke, i keď vedela, že navrhovateľka krváca, vôbec nepomohla, poslala ju len osprchovať sa, alebo nech si ide ľahnúť, že je jej to jedno, čo urobí, len aby bola ticho. Keď sa navrhovateľka sťažovala, že má bolesti, sestrička jej mala povedať, že nevie, čo je to bolesť. Prikázala jej, aby bola ticho, zakázala jej telefonovať rodine. Svedkyňa tiež uviedla, že ona sama mala s touto sestričkou problémy. Uviedla tiež, že na oddelení bola taká atmosféra, že nemali z toho pocit, ako keby boli v nemocnici, a že je o nich postarané.

Svedkyňa H. S., ktorá taktiež bola hospitalizovaná spoločne s navrhovateľkou, potvrdila výpoveď navrhovateľky v tom smere, že keď navrhovateľka začala mať problémy a krvácala, svedkyňa išla za sestričkou L., ktorá povedala, že hneď príde a navrhovateľka nech si zatiaľ ľahne, alebo nech sa ide osprchovať, prišla po 15 alebo 20 minútach, keď už bola navrhovateľka v sprche, spýtala sa navrhovateľky, ktorá jej povedala, že silno krváca a sestrička jej uviedla, nech sa osprchuje, nech si ľahne a dá si vložku.

Necitlivý prístup sestričky L. nepriamo potvrdili aj manžel navrhovateľky U. Z., ktorý uviedol, že zo správania sestričky bola navrhovateľka veľmi rozrušená, povedala mu, že musela ísť sama do sprchy, kde videla plod a taktiež matka navrhovateľky Y. Z., ktorej sa navrhovateľka sťažovala na prístup sestričky L., ktorá na ňu kričala, vystúpila na ňu, keď mala problémy a krvácala, povedala jej, aby sa išla umyť, musela za sebou aj upratať, poutierať dlážku a všetko musela hodiť do koša.

Výpoveď navrhovateľky a horeuvedené svedecké výpovede v plnom rozsahu vyvracajú vyjadrenia sestričky C. L., ktoré vyplývajú z jej písomného vyjadrenia zo dňa 23. 04. 2009, ktorá uvádzala, že pacientku sledovala každú hodinu počas nočnej služby od 00.30 hod. do 06.00 hod., pričom navrhovateľka neudávala žiadne obtiaže, po 02.00 hod. zaspala a na príchody sestričky nemala

reagovať. Sestričku L. pritom nebolo možné vo veci vypočuť vzhľadom na jej vážne zdravotné problémy, a preto súd v rámci dokazovania prihliadol na jej písomné vyjadrenie vo veci.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd je toho názoru, že na základe správania sa sestričky L. k navrhovateľke počas jej hospitalizácie z 25. na 26. 02. došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti navrhovateľky s poukazom na ustanovenie § 11 Obč. zákonníka vo sfére ľudskej dôstojnosti navrhovateľky, ako aj práva na súkromie navrhovateľky, ktorú ujmu v osobnostnej sfére navrhovateľky spôsobila pracovníčka odporcu v rámci plnenia svojich pracovných povinností, za ktoré konanie v plnom rozsahu zodpovedá odporca ako zamestnávateľ sestričky C. L.. To, že došlo k neoprávnenému zásahu, t.j. zásahu, ktorý zásah je protiprávny, v rozpore s objektívnym právom vyplýva z rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 19. 04. 2010, kde je jednoznačne konštatované porušenie ustanovenia § 4 ods. 3 Zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, a to konkrétne, že neboli realizované adekvátne ošetrovateľské aktivity vzhľadom na zdravotný stav navrhovateľky, kde zo strany zdravotníckeho personálu nebol prejavený záujem o zdravotný stav navrhovateľky v čase jej nevoľnosti, navrhovateľka nebola dostatočným spôsobom monitorovaná, a vzhľadom na zamlčaný potrat neboli sledované základné fyziologické funkcie. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 2 ods. 1 Zákona č. 576/2004 Z.z., v zmysle ktorého zdravotná starostlivosť zahŕňa okrem inej činnosti aj ošetrovateľskú starostlivosť, pričom v zmysle § 2 ods. 10 citovaného zákona je liečba vedomé ovplyvňovanie zdravotného stavu osoby s cieľom navrátiť jej zdravie, zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jej zdravotného stavu, alebo zmierniť prejavy a dôsledky jej choroby. V zmysle § 11 ods. 8 písm. i) Zákona o zdravotnej starostlivosti navrhovateľka má právo na ochranu dôstojnosti a informácie o svojom zdravotnom stave.

Za daného skutkového stavu súd konštatuje, že zo strany pracovníčky odporcu C. L. došlo k porušeniu citovaných ustanovení Zákona o zdravotnej starostlivosti, keďže v situácii, keď sa u navrhovateľky očakával spontánny potrat, nerealizovala adekvátne ošetrovateľské aktivity, o zdravotný stav navrhovateľky neprejavila skutočný záujem, navrhovateľku psychicky nepodržala, neutešovala, práve naopak, psychicky ju deptala, čo v situácii navrhovateľky pri jej želanom prvom tehotenstve spôsobila neoprávnený zásah do jej súkromnej sféry, neoprávnený zásah do cti a dôstojnosti navrhovateľky, ako aj zásah do jej súkromia, majúc tým na mysli jej rodinný život, snahu vychovávať dieťa v rodine s poukazom na psychické zábrany navrhovateľky po prežitých skúsenostiach počas hospitalizácie znova otehotnieť. Za tento zásah v osobnostnej sfére navrhovateľky v plnom rozsahu zodpovedá odporca, ktorého pracovníčkou bola sestrička L. za analogického použitia § 420 ods. 2 Obč. zákonníka, kde s prihliadnutím na následky, ktoré tento neoprávnený zásah spôsobil, t.j. psychické problémy navrhovateľky, ktoré bolo potrebné riešiť lekárskou starostlivosťou s použitím medikamentov, vzhľadom na narušenie jej rodinného života s prihliadnutím aj na prerušenie spolužitia s manželom, s prihliadnutím na výpoveď manžela navrhovateľky a jej matky, ktoré výpovede potvrdili, že po hospitalizácii sa navrhovateľka uzatvárala do seba, hocikedy sa rozplakala, začala odmietať intímny život, začala mať panický strach z nemocnice a lekárov, je na mieste, aby navrhovateľke bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie formou písomného ospravedlnenia s textom, ktorý navrhla navrhovateľka vo svojom návrhu, ktorým sa odporca ospravedlní za správanie svojej zamestnankyne, za následky, ktoré boli spôsobené navrhovateľke počas jej hospitalizácie z 25. 02. 2009 na 26. 02. 2009.

Pokiaľ ide o ďalší nárok navrhovateľky v súvislosti s priznaním nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods. 2 Obč. zákonníka, kde navrhovateľka si uplatňovala na odporcovi nemajetkovú ujmu vo výške 15.000,- eur, súd poukazuje v prvom rade na tú skutočnosť, že nárok na nemajetkovú ujmu v peniazoch má fyzická osoba pri porušení práva na ochranu osobnosti len v tom prípade, ak by sa nezdalo postačujúcim primerané zadosťučinenie v zmysle § 13 ods. 1 Obč. zákonníka. Samotná závažnosť ujmy vzniknutej v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti nie je jediným a výlučným kritériom pre určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určení tejto výšky musí súd prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Tieto okolnosti môžu byť významné tak u osoby postihnutej, ako aj u osoby, ktorá neoprávnený zásah spôsobila (rozsudok Najvyššieho súdu SR 1Cdo/89/97).

Čo sa týka vyjadrenia miery, akou bola zásahom znížená dôstojnosť alebo vážnosť osoby v spoločnosti, treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom, či inom prostredí fyzickej osoby, túto mieru treba zisťovať dokazovaním a posúdiť na základe poznania a vyhodnotenia tejto reakcie iba v prípade, ak sa dostatočne preukáže reakcia svedčiaca o znížení dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere, môže byť výnimočne fyzickej osobe subsidiárne priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Je jednoznačné, že na strane navrhovateľky došlo k zásahu do jej dôstojnosti a vážnosti osoby a práva na súkromie spojené s právom na ochranu rodinného života, kde navrhovateľka po tomto neoprávnenom zásahu bola nútená navštevovať psychiatra, zmenil sa jej postoj v manželstve, k manželovi, k jeho snahe mať spolu dieťa, čo následne vyústilo až do prerušenia spolužitia manželov. Navrhovateľka zmenila svoje správanie aj celkovo k svojmu okoliu, začala byť podráždenou, plačlivou, doteraz má panický strach z lekárov a nemocnice, nemôže sledovať ani správy v televízii o nemocnici. Na poslednom pojednávaní navrhovateľka uviedla, že s odstupom času môže povedať, že je jej ľúto, čo sa stalo, možno vtedy by bolo stačilo, keby sestrička L. bola za ňou prišla a ospravedlnila sa. V súčasnej dobe za psychiatrom nechodí, má však fóbiu z nemocnice a lekárov, zatiaľ nechce otehotnieť, nechce ani dieťa, i keď jej manžel, ktorého má rada, by veľmi chcel dieťa. Psychiater jej pomohol v akútnom štádiu strachu a teraz sa s tým už musí vyrovnať sama.

Na druhej strane je potrebné konštatovať, že samotný psychický stav navrhovateľky nevyplýva len z necitlivého správania sestričky L., ktorým došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostnej sféry navrhovateľky, ale tento stav je určite vyvolaný aj samotnou okolnosťou potratu, ku ktorému by zrejme došlo vzhľadom na lekárske vyšetrenia, keďže plod sa nevyvíjal adekvátne, kde nie je možné rozlíšiť za daného stavu, do akej miery sa na psychickom stave navrhovateľky podpísala samotná okolnosť potratu alebo okolnosť necitlivého správania sestričky L.. Tu treba uviesť, čo bolo konštatované aj v rozhodnutí Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, že zdravotná starostlivosť u navrhovateľky počas jej hospitalizácie bola vykonávaná správne, a preto úrad uložil odporcovi pokutu len v minimálnej výške 50,- eur. Je treba zároveň prihliadnuť aj na to, že neoprávnený zásah do osobnostnej sféry navrhovateľky spôsobila sestrička L. pri plnení svojich pracovných povinností, za ktorý zásah zodpovedá odporca ako jej zamestnávateľ, kde súd prihliada na to, že pri správaní sestričky L. došlo k excesu pri plnení si svojich pracovných povinností, kde došlo k hrubému porušeniu týchto pracovných povinností, k veľmi necitlivému prístupu k zdravotnému stavu navrhovateľky, za ktorý zásah hrubo vybočujúci z riadneho plnenia pracovných povinností zdravotnej sestry by mala niesť určitú mieru zodpovednosti aj samotná zdravotná sestra, kde pri zohľadnení všetkých týchto okolností súd je toho názoru, že navrhovateľkou požadovaná nemajetková ujma vo výške 15.000,- eur nie je primeraná, keďže ujma v jej osobnostnej sfére je spôsobená aj ďalšími okolnosťami majúcimi pôvod v psychickom stave navrhovateľky, za ktoré okolnosti, ako boli rozpísané vyššie, odporca nemôže v plnom rozsahu niesť zodpovednosť. Preto súd priznal navrhovateľke náhradu nemajetkovej ujmy v rozsahu 1.500,- eur, ktorá ujma podľa názoru súdu v plnom rozsahu odškodňuje navrhovateľku za spôsobený neoprávnený zásah s prihliadnutím aj na uloženú povinnosť pre odporcu písomne sa navrhovateľke ospravedlniť.

Čo sa týka nároku navrhovateľky, ktorým si uplatňovala nemajetkovú ujmu vo výške vyššej ako 1.500,- eur, súd návrh navrhovateľky v tejto časti zamietol, kde súd zároveň zamietol návrh navrhovateľky na úroky z omeškania zo žiadanej nemajetkovej ujmy, keďže navrhovateľke vznikne nárok na nemajetkovú ujmu až právoplatným rozhodnutím súdu, a len po tomto dátume sa môže odporca dostať do omeškania a môže vzniknúť navrhovateľke právo na úroky z omeškania po tomto dátume.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže každý z účastníkov mal vo veci úspech len čiastočný s prihliadnutím na celkový nárok navrhovateľky v súvislosti s písomným ospravedlnením, ako aj nemajetkovou ujmou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15-tich dní odo dňa jeho doručenia písomne vo dvoch vyhotoveniach prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, odvolanie musí mať náležitosti v zmysle § 205 a 205a/ O.s.p.

Z odvolania musí byť, v zmysle § 42 ods. 3 O.s.p., zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní je potrebné, podľa § 205 ods. 1 O.s.p., popri vyššie uvedených všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.